

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL UNIUNEI GENERALE A NOTARILOR DIN ROMÂNIA
APARE LUNAR SUB CONDUCEREA UNUI COMITET. // ABONAMENTUL ANUAL 300 LEI

Pentru cei ce conduc destinele țării

Corpul funcționarilor publici trece prin o grea criză, datorită în primul rând lipsei de coeziune și de comprehenziune a rolului lor în angrenajul organismului nostru social cât și în societate ca factori de conducere a vieții noastre sociale.

Din cauza aceasta, a lipsei de coeziune, guvernele politice n'au dat nici un pic de atenție acestui viu corp în viața Statului nostru, și au dispus trunchieri sau operații adânci în corpul nostru după cum bunul lor plac a vrut-o și nici decum, cum cerea interesul țării.

Păcatele le poartă nu numai conducerea societății funcționarilor publici din Capitala țării, conducere oarecum străină de interesele funcționarilor Statului, deși ei însăși sunt funcționari ai Statului, vină care își are originea într-o inexplicabilă tăcere și deci manifestare tocmai atunci când guvernul actual preconiza legea administrației actuale, ca și legea de organizare a ministerelor.

Nu i-au interesat nevoile funcționarilor?

Au vrut să fie aceiași plecați guvernanților trecând peste obligațiunea ce le incumbă ca reprezentanți ai funcționarilor Statului și acei ca primii purtători ai interesului lor așa de mult călcat în picioare nesocotindu-le drepturile câștigate?

Au avut vre-un interes, altul, de cât acel al corpului funcționăresc?

Nu-și are nici o explicație lipsa de manifestare, cum nu-și are nici o explicație lipsa de interes față de întregul corp funcționăresc.

Au venit legile citate mai sus, și au pensionat oameni în plină vigoare de muncă, oameni cu o desăvârșită experiență în ogorul administrației și o bună prevedere și cheazășie pentru noua îndrumare administrativă-socială și chiar guvernanților; au format un cadru auxiliar compus din nefericire, din cei mai buni funcționari, lăsând porțițe de ocupat vacanțele ce se fac, de oameni cu cazire penale — sau de oameni fără nici un trecut în mecanismul funcționăresc create de oameni politici, ca adevărate greutate funcționarului.

Modificarea art. 38 și 43 din legea statutului funcționarilor publici este o nouă lovitură dând posibilitatea de a fi înlocuiți actualii directori și subdirectori ai comptabilității din Minister — oameni cu o experiență în aceste funcțiuni, sigură cheazășie pentru o bună conducere a acestui serviciu, cari au titluri academice, licențiați sau doctori în drept, cu tineri absolvenți ai Academiei Comerciale cu cunoștințele lor în dubla contabilitate, dar cu o lipsă

de experiență administrativă și ce e culmea dându-le și inamovibilitatea

Cu aceasta modificare a legii statutului funcționarilor publici se distruge tot edificiul clădit cu atâtea sacrificii de înaintașii noștri funcționari și chiar de guvernanții de altădată cari au înțeles că nu se poate conduce Statul decât de funcționari cu garanții de inamovibilitate și stabilitate, garanții — la rândul lor, a unei mai bune continuități în munca grea a conducerii treburilor țării.

În asemenea condițiuni, și față de lipsa totală de interes care a manifestat-o societatea funcționarilor publici este obligator și natural să ia naștere o nouă conducere a intereselor funcționărești din chiar corpul acestui select organism social alcătuit-duse „Asociația funcționarilor publici din România”.

Noua organizare funcționărească i-și propune, ca pe toate căile legale să atragă atenția guvernanților că nu se poate izbi în acest corp fără să se pericliteze interesele Statului salvărdate de continuitatea de muncă a acestor funcționari și a îndrepta greșelile oamenilor politici, singurii vinovați de starea grea economică și financiară a țării.

Nu poate avea explicație starea situației precare — în toate domeniile — decât prin greșita guvernare a partidelor politice prea egoiste în satisfacerea intereselor lor — întotdeauna aceleași — cu ale Statului, sau confundă interesele Statului cu ale lor personale, uitând că pot avea răspundere față de întreaga populație și față de istoria țării, care la vreme va documenta generațiilor viitoare vina proastei conduceri a statului dela războiu și până azi.

Scopul „Asociației generale a funcționarilor publici din România” a fost expus în No. 6 din Revista „Administrația Română”.

Fiind vorba de apărarea intereselor funcționarilor, e o obligație morală ca să i-se dea tot concursul pentru reușita ideii și acest concurs nu poate fi realizat decât prin aderarea la programul ei a tuturor funcționarilor și deci prin înscrierea lor în aceasta asociație.

Domnii Notari, ale căror interese niciodată nu au fost apărate de glasuri autorizate, aceste glasuri căutând să-i desființeze — cum au și făcut-o — ca reprezentanți ai Statului în comunele rurale, au obligația de a se alătura acestei asociații care i-și propune ca un punct de onoare rehabilitarea notarilor în drepturile lor ca funcționari de Stat, ca și îndreptarea salarizării lor — azi — inferioare unui camerier.

Virgil Ionescu, Darzău
Sub-director General Min. de Interne.

Notarul de mâine al României Mari

Când copleșit de atâtea gânduri amare, cari se cer spuse cu toată impetuositatea unei spovedanii, pun mâna pe condei . . . stau un moment și mă gândesc, dacă n'ar fi mai cuminte, să nu-mi calc cuvântul, de a nu mai scrie, adevărat de a abandona pentru totdeauna speranța, că prin o critică obiectivă — noi — notarii, am putea oarecum să ne indulcim situația profesională și arătând nefastele urmări, ale prea deșanțatei democrații, a Legii pentru organizarea administrației locale, să obținem cu un ceas mai de vreme salvarea administrației comunelor rurale, dela complectea ei anarhizare, prin incurcarea itelor întregului aparat și prin prin bagatelizarea radicală a tuturor actelor administrative, puse de lege în sarcina organelor de conducere a comunelor rurale.

Totuși, cedând îndemnurilor unor colegi și prieteni, mă hotărâsc — scriu!

Anul 1930 reprezintă cel mai stupid capitol din istoria administrației comunelor rurale, ale acestei Țări, pentru că numai lipsa de judecată a acestui an, a adus — trebuie să se știe — adevărata debandadă și un haos fără precedent, în viața satelor noastre. În anul 1930 satele României Mari și mai ales cele ardelenne, cari au cunoscut și o bună administrație și-au pierdut busola administrativă.

Anul 1930 este anul revoluției! A unei cu atât mai primejdioase revoluții, cu cât revoluția anului 1930 este o revoluție ocultă, dar legiferată și dacă numai atmosfera caldă și revelatoare a suirei pe tronul acestei Țări, a prea iubitelui nostru Rege, nu va putea opri și suprima urmările acestei revoluții — domnul Stere, va avea poate ocazia, să fie mulțămît, că și-a ajuns scopul urmărit, iar acei, cari au votat Legea Stere, se vor putea convinge, că adevărata democrație binefăcătoare administrației satelor noastre, nu este aceea schițată prin bilele votului lor, în legea de mai sus și că această lege, a urmărit asiduu doar un singur lucru: scoaterea intelectualilor din viața satelor și lăsarea în grija țăranului „bun“ inocent și naiv, în unele părți, sau înrăit, ipocrit și reacționar în altele, a tuturor sarcinilor administrației comunale.

Am spus „inrăit“, „ipocrit“ și „reacționar“! Sunt grele și neobiceiuite aceste vorbe și-mi dau bine seama de gravitatea lor, dar — durere — spun numai adevărul adevăr. O spun însă, nu ca să acuz prin aceasta pe Țăranul român, de care sunt bine legat și eu, ci o spun ca reproș aceluia, cari l-au stricat pe Țăranul român, cari l-au învățat să fie și ipocrit și reacționar și ca o acuză aceluia, cari l-au dus de atâtea ori — minșindu-l — la ruină și l-au făcut să se apere de ipocrizia lor prin minciună și ipocrizie, păcate spre cari îl îndrumază și ascunzișurile textelor legii pentru organizarea administrației locale.

Și apoi, când am spus „legea Stere“, mi-am dat seama, că acest domn cu visuri de reorganizator de Țară, prin rezultatele create de legea lui, a urmărit — dacă legea urmărește anumite scopuri — să-și facă tolerată intrarea pe din dos în guvernul Țării, care i-a imprimat deja pe frunte stigmatul trădării.

Strigăm zadarnic: „legea este neaplicabilă“! Da, este neaplicabilă legea, dar totuși ea se aplică. Ce-i drept, nu așa, „cum scrie la paragraf“, dar se aplică și răul cel mare este că nu se aplică de cei chemați

prin textele ei, ci de tine notar blestemat, care — prin plagiarea ideii conducătoare a piesei „Domnul notar“ de Oct. Goga — ai fost numit în fața Țării, canalie, satrap, hienă și vampir al satelor, de tine notar urât de oameni și de Dumnezeu, care deși nu ești tocmai ceea ce spun aleșii națiunii, dar ești, cu drept cuvânt, un odios impostor, sau pe românește, un fel de „sfredelul dracului, creiat anume de însași legea domnului Constantin Stere parlamentar de Basarabia.

Doar oameni cu greutate în conducerea Țării o spun fățis, că însărcinarea primarului cu atribuțiunile fixate în legea o. a. l. cari, evident, sunt peste puterile primarilor comunelor rurale, s'au introdus în lege numai la insistențele domnului Stere, fiind reclamate de ideologia partidului, dar că, aceste atribuțiuni se vor executa — la sate — „și așa, ca până aci, tot de notarii comunali.“ Sau cu alte cuvinte: notarul comunal va trebuie să fie — în senzul tendințelor ascunse ale legii, nu numai un impostor, ci ceva mai mult: un năimit criminal, un fel de „jicuțau“ hidos și urât de toți cari îl incunjoară un fel de „Față neagră“, pentru că el va tăia și spânzura — la sate — (în locul domnului primar) — pe toți dușmanii personali și pe toți acei, cari nu vor face clacă. la capul satului: Măria Sa domnul Primar-manechin.

Adecă, precum pe vremuri, în Țările feudale, potențații aveau lipsă de călăi, tot așa și Primarul comunal al domnului Stere, are necondiționată lipsă — la sate — de notari.

Ei, notarii, sunt aceia „pe umerii cărora trebuie clădită democrația României mari“, cum ni s'a spus cu emfază, la anumite ocazii și tot ei vor plăti mâine, oalele sparte, dacă treburile vor merge prost — la sate. Dar până una-alta, notarul trebuie pus jos, jos de tot, ca nu cumva, ferește Doamne, să parvină în conducător și să deschidă ochii „celor în drept“, că nu merg bine treburile, așa cum merg.

Astfel, pentru ca notarul să fie *supus, îndatoritor*, trebuia să fie numit de aleșii poporului, adecă de Consiliul comunal. Cum se va alege — treaba lui! Articolul 178 din lege este mut!

.....

Și apoi s'au pus Români pe ales“, de tremură toate mesele cărciumelor noastre, sub apăsatul pumnal „conzului“ sau „conțililor“ alegători.

Cine câștigă din aceste „numiri“ — democrația?

Nu, ci — crășmarii!

Cine pierde? — Moralul public!

.....

Dar, legea dlui Stere, face socoteli greșite.

Prin însăși litera legii, notarul comunal trebuie să fie omul satului său, deci popular și agreeat de toți locuitorii. ȘI O SĂ FIE! Căci alungat din serviciul Statului, ales și plătit de Comună, notarul va înceta de a mai fi — ori cât nu vor viea cei de sus — „jicuțaul“, „agentul“, „spionul“, exponentul și perceptorul Statului în comunele rurale. El nu va mai face execuții și nu va mai lua perina de sub capul Românului, pentru dare. Nu va mai fi nici despotul, nici satrapul, nici vampirul și nici hiena satelor. Notarul va face ceea ce hotărăște domnul primar și domniile consilierii, având toată grija ca să o știe aceasta și populația satului.

Iar dacă treburile satelor vor merge prost, va răspunde capul și șura primarului și „conșilierilor”. Notarul își va vedea modest, de birou, conducând scriptele în strictă consonanță cu textele art. 178—179 ai legii pentru organizare administrației locale. Notarul va înceta, *trebuie* să înceteze de a mai fi un impostor. Va fi ceea ce legea arată — deschis, pe față — să fie și nici decât ceea ce „intenționat” pe ascuns, legiuitorul. Va fi un simplu funcționar al comunei rurale, pus de lege sub ordinele Consiliului, Delegației și Primarului comunal și astfel pentru a preîntîmpina neplăcerile inerente situației sale, el este îndrumat de însăși legea pentru org. adm. locale să se pună bine cu stăpânul: „Majestatea Sa Poporul.” Ca și preoții și învățătorii, notarul este îndrumat oarecum legalicește, să se scalde cu poporeni în aceeași bae, să mănânce cu ei dela acelaș cazan și — lucru natural — să beie cu ei în aceeași cărciumă.

Va fi cam greu, dar notarii sunt docili și totuși — treaba va merge. Greu e numai urcușul, că de căzut, cade omul și fără multă trudă!

Iar când va trebui făcută și o leacă de administrație — notarul — ca prieten al poporului, va face și el demagogie, în loc de administrație și . . . comunele românești vor înflori, iar dl Stere poate să-și frece mâinile și să se felicite mult și bine.

Dacă — păzește Doamne — am avea cumva, vremi tulburii, ca pe la 1918 și dacă între timp, nu se va schimbe legea — notarul va putea dormi liniștit, că nu va mai fi devastat de popor.

Și iată-l pe notar, „slujbașul, de care Țara are nevoie” — cum spunea dl Ministru Al. Vaida-Voevod — pus la adăpost de toate năcazurile, deci — fericit!

Dar . . . numai astfel notarii, vor avea și ei șanse, ca alături de preoți și învățători, să pătrundă și ei, ca mâne în fabrica de legi a României mari. Va face și notarul, ceea ce face popa și dascălul, ba încă și mai și! Doar capra sare — masa, iada sare — casa . . .

Și noi ne mai plângem?

Galșa, Iulie 1930.

P. P. Băneșianu

Note și impresii dela adunarea generală a Asociației Funcționarilor Administrativi din Ardeal și Banat

Am cetit în mai multe cotidiane unele dări de seamă asupra adunării generale a Asociației noastre, care a avut loc în Sighetul-Maramureșului la 6—7 Iulie a. c. înconjurată de un interes ne mai cunoscut la adunările de până acum.

Sala festivă a prefecturii județului era arhiplină cu reprezentanții veniți din toate județele și orașele, cari așteptau cu nerăbdare firească să-și spună cuvântul, care a fost cuvânt de mare și emoționantă durere pentru nivelul decăzut al administrației, și soarta tristă și nesigură a funcționarilor administrativi creată prin noua lege administrativă.

Lipsa de sinceritate a raportorilor, ori foarfecile redacțiilor au făcut însă să se omită lucruri și fapte foarte esențiale, fără de cari funcționarea administrativă ar rămânea cu totul nedumerită în ce privește apărarea intereselor ei profesionale din partea Asociației.

Interesul excepțional manifestat față de aceasta adunare a pus net chiar chestiunea de „a fi sau a nu fi” a asociațiunii, întrucât — bine înțeles așteptările și dorințele mulțimei n’ar fi deservite și apărare așa cum se așteaptă.

Dările de seamă au rămas cu totul mance și defectuoase și în ce privește frumoasa și temeinică cuvântare de deschidere a președintelui, care a înșirat doleanțele noastre, dar mai ales în privința discuțiilor privitoare la reorganizarea secțiilor județene și funcționarea lor mai vie și folositoare.

Am auzit sfaturi practice și soluții ducătoare la scop cu exemple mult grăitoare, din partea tuturor vorbitorilor, dar mai ales din partea viceprezidentului Petru Roșca, care a scos în evidență substratul material ca prima condițiune a unei bune organizări.

Funcționarea administrativă cere categoric și limpede — fără puțința unei răstălmăciri interesate sau mioape. — respectarea și apărarea drepturilor sale asigurate în legi și oprirea în ultimul moment a prăbu-

șirii pe povârnișul dispozițiilor noiei legi administrative.

A fost un strigăt de alarmă și de durere în special soarta notarilor, cari sunt aruncați pe drumuri fără milă după interesele politiceștrilor mărunți de provincie și a căror covârșitoare majoritate n’a primit salar de 7 luni și nici pentru apropiatul viitor n’are perspective mai bune.

Dar de aceeaș nesiguranță de drept și de teama pânei zilei de mâne sunt atinși și aproape toți ceilalți funcționari din administrația Statului, județelor și comunelor, loviți, răsfirați și descurațați până la exasperare. Se vede, că în aceasta a culminat trista înțelepciune a celor 4 „vates” conduși de dl Stere.

Modestia ne oprește să reproducem. sinistrele prorocii făcute de noi la conferința generală ținută la București în zilele de 29—31 Mai 1929 în preajma depunerii proiectului legii administrative la parlament.

Nu voim să fim acuzați nici de șovinism profesional.

Asupra rezultatului aplicării acestei legi vom reproduce deci textul constatările obiective, precise și clare ale unui ziarist, domnul Victor Rodan, apărute în fruntea ziarului guvernamental „Curentul”, anul III. No. 893. din 19 Iulie a. c., sub semnificativul titlu, „Falimentul administrativ” și pe cari le lăsăm să urmeze în obsedanta lor sinceritate:

„Nici una din noiele instituții administrative, create prin legea promulgată la 3 August 1929, nu a căpătat până astăzi ființă, înțelegând prin acest termen nu un local somptuos, cu birouri și funcționari, ci posibilități de viață activă și intensă, întru realizarea descentralizării și autonomiei locale.

Satul, în forma lui cea nouă, de unitate administrativă, nu există decât de drept: asociațiile generale județene nu există decât pe hârtie: cele șapte directoare ministeriale locale nu există decât prin șapte noi inalfi demnitari cu „șapte automobile”.

In schimb un haos înspăimântător, pe lângă care congestia administrativă de până acum douăsprezece luni, pare de o ironică perfecțiune clasică!...

Rezultatul: suferă cetățeanul, și suferă Statul, iar administrația publică a României Mari, care cere din 1918 încă, drept — imperativ vital — repetăm: „vital” — energică și solidă organizare, se sbate într-o confuzie generală, aiurătoare, deprimantă”.

O mai clasică verificare a prevederilor noastre neluate în seamă de nimeni, de acum 14 luni, nici că se poate, dar în același timp se verifică dureros constatarea dlui profesor I. Iacob, care în valoroasa sa lucrare „Problema administrativă a statului Român întregit” încă în anul 1923 enunța net și fără înconjur, că „dominațiunea iuridică a statului nostru asupra societății din cuprinsul său este aproape o ficțiune”.

Că toate acestea unde duc fatal, cred că nu e necesar să mai comentăm.

Dar la acest loc involuntar gândul nostru ne duce la frumoasa și mult instructivă excursiune făcută pentru cunoașterea administrației aliaților noștri din republica Ceho-Slovacă.

Prin aceasta am avut și un moment de înviore și înălțare, prefăcut — mai târziu în cea mai obsedantă deprimare, după reîntoarcere, când ne-am luat răgazul să facem o comparație.

O lume nouă, care muncește în tăcere și progresează uimitor printr'o administrație liberată cu totul de cătușele blăstămate ale politicianismului obscur și egoist.

În Ceho-Slovacia nu sunt prefecti în senzul politic al cuvântului obicinuît la noi.

Circumscripțiile — cari înlocuiesc județele dispărute — sunt niște plase mai mari, având în frunte conducător pe „hetmanul”.

Acest funcționar de carieră, numit de stat și inamovibil este capul omnipotent al administrației din circumscripția sa. Cu atribuții impunătoare, plin de autoritate și în același timp cu efectivă răspundere conduce administrația circumscripției, având pe: 1. inginerul — șef al serviciului tehnic, 2. inginerul — șef al ocolului silvic, 3. medicul uman și 4. medicul veterinar șefi de circumscripții și 5. referentul militar, un ofițer activ împărțit pentru serviciu.

Aparatul administrativ lucrează cu o precizie desăvârșită și cu o conștiință națională, care primează peste tot.

Asupra organizării vom reveni într'un articol viitor.

Până atunci constatăm progresul uimitor pe toate terenele. Un duh dătător de viață dă aripi realizărilor.

În localitatea minieră dela graniță: Slatina, în ținut sărac și lipsit se ridică azi un oraș nou, cartier de adevărate palate confortabile construite pentru funcționarii publici și case igienice și încăpătoare pentru muncitori.

Statul Ceho-Slovac nu dă bani de cvartir funcționarilor, ci le-a construit locuințe, mărind astfel patrimoniul Statului, scutind de mizerii și umiliri pe funcționari și cetățeni, și ridicând nespus prestigul serviciului public.

În tot parcursul drumului obiecte de artă noi de o durabilitate și frumusețe clasică. Am remarcat în special câteva poduri noi monumentale de beton armat.

Șoseaua e ca un trotoar de oraș mare. Nici o groapă, nici un defect. Pomii împrejmuitoari de drum ca într'o grădină model. Am aflat în mai multe locuri cantonieri cu stropitoarele în spate îngrijind pomii.

La birouri muncă asiduă și conștientă.

Populația bine îmbrăcată, cu gospodării înstărite și perfect mulțumită cu soarta ei.

Impozitele poporului de rând sunt moderate și drepte.

Pretutindeni mulțumire și bunăstare înfloritoare.

Comparația se impune fatal, și atunci vedem inconștiența criminală dela noi, unde de 11 ani totul e lăsat în voia sortii. Cei răi îmbogățiți și sfidători, cei buni decepționați, adevărații patrioți plini de grija viitorului și masa mare sub presiunea nemulțumirilor de tot soiul.

Fără îndoială ne reîntoarcem cu impresia, că în aceasta circumscripție în ultimii zece ani s'a realizat mai mult ca la noi în 10 județe; nu doar, că ne-ar lipsi calitățile, inițiativa și voia de muncă, ci pentru că ne lipsesc directivele sigure și n'avem politică de Stat organizată.

Ar fi nejust să nu remarcăm — în special — atențiunea, curtoazia și eleganța, cu care am fost primiți și călăuziți pretutindeni de domnul hetman al circumscripției dr. Iancic Iaroslav și ajutorul său Petre Kalanyuk, precum și de șeful circumscripției Tecen dl Kosein.

Să sperăm, că cele văzute ne vor folosi.

A. Victor.

Orice notar conștient se abonează la:

„Administrația Română”

și își achită abonamentul

Contribuiți la fondul pentru:

CĂMINUL NOTARILOR

Organizarea administrativă

Orice lege de organizare administrativă, menită să încadreze întreaga viață politică, să organizeze activitatea și munca unei națiuni, nu poate fi copia vreunei lege comunale din alte țări, nici rezultatul studiilor din cărți, nici un elaborat artificial, ci întotdeauna e impusă de condițiunile concrete ale vieții de stat.

Pentru a se aduce o lege bună comună este nevoie de a cerceta un număr cât mai mare din comunele rurale din diferitele părți ale țării pentru a se constata la fața locului care este adevărata stare în care se găsesc comunele și satele noastre.

Trebuie să se facă apel la toți cei-ce stau la țară și cunosc viața administrației comunale, și relele de cari suferă populația rurală fiind cei mai competenți a propune mijloace de îndreptare.

Rezultatul unei atari anchete nu ar fi deloc înbucurător, însă dându-ne seamă de relele de cari suferim, vom ști ce măsuri trebuie să luăm pentru a le îndrepta.

Prima constatare ar fi că nu există nici un fel de asemănare între comuna rurală și cea urbană; nu pot prin urmare să aibă aceeași organizațiune.

Comunele urbane sunt mari și bogate, cele rurale sunt mici și sărace; la orașe există o populație cultă, la sate o populațiune în care știința de carte abia acum începe să pătrundă mai adânc; la orașe, viața, interesele și ocupațiunile nu au nici un fel de asemănare cu viața, interesele și ocupațiunile țărănimii noastre.

Satele sunt locuite de țărani, cari nu fac decât să țină de coarțele plugului și să ducă o viață înăpoiată și încărcată de greutate și de nevoi; orașele sunt locuite de comercianți, de industriași, de bancheri, de profesioni libere, cari duc o viață cu totul deosebită de viața poporului dela țară.

Cum ar putea avea aceeași organizație două stări de lucruri așa de deosebite?

De aceea se simte lipsa unei legi separate, care să privească numai comunele rurale.

Hrisoavele și vechile documente dovedesc că satele noastre au avut, din timpurile cele mai vechi, o organizațiune a lor proprie; se înțelege de sine că ea a variat după vremuri.

Prin L. P. O. A. L. s'a organizat comuna pe baze noi; s'a avut în vedere organizația comună din alte țări, fără a se fi ținut cont de „tradițiile administrative ale provinciilor, de obiceiurile și mentalitatea lor“.

„Competința administrațiunii comunale rurale se întinde asupra tuturor chestiunilor de interes local, (în conformitate cu legea de față și legile speciale, colaborând sau completând și acțiunea ministerelor, în raza satelor sau comunelor) și în deosebi pentru:

1. Administrațiunea capitalurilor și altor averi comunale;

2. Incurajarea și sprijinul muncii productive în agricultură, industrie și comerț; organizarea societăților cooperatice de cumpărări și de desfacerea produselor locale, ca și a cooperativelor de consum; organizarea expozițiunilor de animale domestice și de produse agricole și industriale locale; îngrijirea de ameliorarea vitelor, achiziția de tauri și armăsari de reproducție, pentru a fi puși la dispoziția gospodăriilor locale;

intemeierea de magazine și depozite pentru mașini și unelte agricole, semințe, îngrășăminte, etc.; intemeierea de ferme model și câmpuri de experiență; înființarea de premii de încurajare pentru crescătorii de vite, pentru agricultori, meseriași.

3. Îngrijirea de instrucția publică: intemeierea și întreținerea de școli, organizarea cursurilor pentru adulți în conformitate cu legile ministerelor respective în cece privește corpul profesoral și programele de studii, crearea de biblioteci, librării. Comuna va da concursul și pentru întreținerea și conservarea monumentelor istorice ce se află pe teritoriul ei.

4. Îngrijirea de sănătatea publică, intemeierea și întreținerea de spitale, infirmerii, ameliorarea condițiunilor sanitare și lupta împotriva epidemiilor;

5. Îngrijirea de invalizi; intemeierea și întreținerea instituțiunilor de binefacere, aziluri, orfelinate;

6. Măsuri împotriva epizootiilor, angajarea de veterinari în serviciile obștei, intemeierea de abatorii;

7. Măsuri pentru paza și apărarea ogoarelor, fânețelor, izlazurilor, pădurilor, grădinilor, viilor, lupta împotriva insectelor și animalelor vătămătoare;

8. Protecțiunea muncitorilor, inspecția locuințelor destinate muncitorilor salariați, organizarea burselor muncii, sprijinul instituțiunilor de arbitraj, conform legilor;

9. Organizarea ajutorului juridic pentru populația lipsită de mijloace, intemeierea biurourilor de consultațiune juridice și de acte de notariat, conform legii de organizare a corpului de avocați;

10. Organizarea creditului popular pentru agricultori și meseriași;

11. Lucrări de irigație, drenaj, secarea mlaștinilor, împădurire pentru întărirea malurilor.

12. Lucrări de edilitate și sistematizarea satelor, pavarea străzilor, impietruirea drumurilor comunale, aprovizionare cu apă, luminat, canalizare, grădini publice, eleșteie, fântâni, izvoare;

13. Aprovizionarea cu alimente și obiecte de prima necesitate, ajutorarea populației pentru însămânțarea ogoarelor și pentru hrană în caz de recoltă insuficientă, măsuri împotriva scumpetei, crearea în acest scop de depozite, prăvălii, brutării;

14. Îngrijirea de incasarea regulată a impozitelor și o bună gestiune financiară a satelor cari fac parte din comună;

15. Inițiativa și intervenția înaintea autorităților superioare pentru chestiunile de interes pur local, iar prin modificarea articolului 462 din L. P. O. A. L. s'a mai impus în sarcina comunelor achitarea chiriei localurilor ocupate de posturile și secțiile de jandarmi și percepții. Afară de acestea s'a mai impus comunelor să contribuie la plata notarului și diferite alte sarcini, fără ca legiuitorul să se fi îngrijit să creeze comunelor venitele necesare pentru a putea face față îndatoririlor ce au.

Ce organizațiune comună se poate face cu un venit de 10—20.000 Lei pe an? Este a trăi cu iluziunea unei organizațiuni, iar nu cu ceva real.

Dacă comunele nu au mijloace, nu au nici personalul necesar pentru a îngriji de interesele lor așa cum prevede legea.

Așa se explică faptul că o sumă de măsuri legale, foarte bune de altminterlea, există numai pe hârtie.

Urmează a-se aplica intocmai și de urgență art. 549 din L. P. O. A. L. pentru ca comunele să fie salvate din haosul financiar în cari se găesc de prezent.

Trebuie puse în aplicare și dispozițiunile bune ale legii, căci numai așa se va atinge scopul propus de legiuitor.

Iată ce zice art. 549 din lege:

„O lege generală asupra finanțelor publice va stabili cari sunt impozitele și taxele cari pot fi percepute prin administrațiunile de autonomie locale în folosul comunei și județului.

Până atunci, rămânând în vigoare dispozițiunile legii de față, nici o subvenție nu se va mai da de comună și de județ Statului, care însă va îngriji să pună la dispoziția acestora sumele pentru serviciile și salariul funcționarilor cari din centrali devin funcționari ai asociațiunilor județene, ai județelor, comunelor sau ai satelor, până ce prin legi speciale se vor atribui asociațiunilor, județelor, comunelor și satelor, de legea fiscală generală menționată mai sus veniturilor impozitelor cu caracter local“.

Dacă dispozițiunile acestui articol se vor executa vor fi înlăturate greutățile financiare cu cari luptă comunele din prima zi a punerii în aplicare a legii, urmând ca mai târziu să se repartizeze atribuțiunile

fiecărui angajat comunal în proporție cu cvalificația și cunoștințele profesionale ce posedă.

Apărarea intereselor comunale este incredințată primarilor, în majoritatea cazurilor analfabeți. Retribuțiunea pe care comunele o dau primarului și celorlalți angajați comunali e atât de neînsemnată, încât oamenii mai de seamă, nu pot primi niște sarcini atât de grele și cari atrag după ele o răspundere foarte mare.

Cum își poate închîpui cineva că cu asemenea elemente poate exista administrația comunală?

Adevărul este că administrația la țară nu există; trebuie să avem curajul să-l mărturisim. Primarii sunt recrutați din oameni fără nici o pregătire, iar notarii — zic notarii, căci ei sunt cheia administrațiunii comunale — au rămas cu prea puține atribuțiuni, subordonați și la dispoziția primarului.

Comuna rurală formată din unul sau mai multe sate, este una din cauzele de slăbiciune ale organizațiunii actuale, satele noastre fiind foarte departe unele de altele.

Pentru un act oricât de neînsemnat ar fi el, bieții țărani trebuie să piardă zile întregi, alergând la autoritatea comunală, care este așa de departe de ei.

Înțelege oricine cât de păgubitoare este aceasta pierdere de vreme, mai ales în timpul muncii.

(Va urma.)

I. Dilea Venetianu.

Nu se vor mai elibera acte fără carnetul de contribuabil

Potrivit art. 17 din legea pentru respesiunea evaziunii fiscale, cu începere dela 1 Iulie 1930, urmează, în baza art. 5 din aceeași lege, ca nici un act public, certificat sau sumă, să nu se elibereze de către autoritățile de Stat, comună și județ și nici de Instituțiile autonome, dacă contribuabilii nu vor face dovada că au plătit impozitul global pe cel puțin 6 (șase) luni ale anului trecut, dacă cererea sa este făcută în primele șase luni ale anului curent sau pe întreg anul trecut, dacă această cerere este făcută în a doua jumătate a acestui an.

Cum această dovadă se face prin prezentarea carnetului de contribuțiuni directe în care plățile sunt notate de către agenții fiscalului, credem că nu mai este necesar a stărui asupra faptului că instituirea acestui control este un instrument eficace, pus la dispoziția Statului pentru ca el să-și încaseze drepturile sale.

De aceea, luând în considerație multiplele sarcini și obligațiuni cărora tezaurul public trebuie să le facă față toate organele Statului sunt obligate să respecte cu strictete dispozițiunile cuprinse în art. 5, mai suscitată, care se aplică și persoanelor juridice, pentru cari autoritățile solicitate vor pretinde a li se prezenta carnetul cu justificarea plății impozitului elementar în condițiile arătate, ele nefiind supuse impozitului global.

Intrucât însă, în practică, obligativitatea generală a prezentării carnetului de contribuțiuni directe ar putea produce în viața socială a contribuabililor perturbări cu consecințe grave, s'a exceptat dela această formalitate cererile făcute:

a) În legătură cu actele de stare civilă (naștere, căsătorie, deces, naționalitate), cum și pentru

obținerea certificatelor și extractelor de asemenea acte.

b) Pentru actele, certificatele sau dovezile eminate dela autoritățile judecătorești, sau destinate a fi produse înaintea acestora.

c) Pentru certificatele de paupertate, cele în materie electorală, cum și cele referitoare la actele și certificatele de tranzacții intervenite în oboarele de vite și târguri de cereale, pentru a ușura acest fel de tranzacții.

Pentru certificatele de școală, se vor prezenta carnetele de contribuțiuni directe ale părinților, cu excepția elevilor orfani, pentru cari nu poate exista obligația prezentării carnetului.

Dreptul de petiționare este garantat prin constituție, ca atare nu este subordonat condiției prezentării carnetului de contribuțiuni directe.

În afară de excepțiunile mai sus arătate, nici un alt act, certificat sau sumă nu se va elibera de Stat, județ sau comună, cum și de Instituțiile autonome, cum ar fi Poșta, C. F. R., R. M. S., Casa Pensiiilor și alte asemenea, fără a se fi prezentat carnetul de contribuțiuni în care va fi înscrisă plata impozitelor, așa cum se arată mai sus.

Pentru exercitarea controlului, actele și certificatele eliberate de aceste autorități, cum și ordonanțele achitate de ele vor purta mențiunea că s'a prezentat carnetul de contribuțiuni completat, așa cum se arată mai sus, precum și numărul carnetului.

[Ord. Min. Fin. din 30. VI. 1930.]

Administrația Română

inserează publicațiuni oficiale și particulare cu prețurile cele mai moderate.

Imposibilitatea aplicării legii O. A. L. din punct de vedere financiar — Satul

După cum am văzut în art. 6 din legea de organizare a administrației locale, unitatea administrativă care dă viața tuturor celorlalte unități administrative este SATUL. Legiuitorul la formarea proiectului de lege, a avut în vedere ca mai în'ătu să dea naștere satelor și numai după aceea și celorlalte organe administrative ca comuna, județul etc. Dacă legiuitorul a pus atâta atenție în instituția satului, apoi mult mă miră cum nu s'a gândit să-i dea și posibilitatea de viață. Dacă punctul de pornire al legii este satul, legea trebuie ori modificată ori desființată. Aceasta pentru următoarele motive:

De mai bine de câteva luni pe lângă fiecare prefectură de județ funcționează o așa zisă comisiune pentru formarea instrucțiunilor necesare întocmirii bugetelor satelor și comunelor.

Acți de comune nu mai vorbesc căci bugetul lor depinde de veniturile satelor. Situația satelor din punct de vedere financiar este foarte încurcată. Să luăm de pildă un sat cu 5—600 capi de familie cu un venit din cote adiționale de 150.000 din care ridicându-se 75 la sută pentru comună le rămân: 37.500. La această sumă să mai adăogăm să zicem 15.000 lei alte diferite taxe înființate în baza legii maximumului taxelor și contribuțiilor comunale, făcând un venit de 52.500. Să se noteze că de acest venit se vorbește la satele mari, de cele mici nu mai este nici vorbă. Să vedem acum dacă cu acești 52.500 lei, acest sat mare care până mai eri era comună, poate să-și întrețină personalul administrativ de care are nevoie, precum și celelalte cheltuieli necesare. Art. 65 din sus citata lege arată care sunt organele satelor mari și anume: primarul, aj. de primar, delegația consiliului sătesc, încasatorul și după aceasta vine secretarul ca funcționar administrativ și alții slujbași dacă necesitățile serviciului cer și dacă bugetul permite. Retribuția acestor slujbași ar fi: primarul cu 500 lei lunar, aj. primar 200 lunar, încasatorul 1500 lunar, secretarul 3000 lunar, vătăjetul 1000 lunar ceea ce ar face 6200

cheltuieli cu personalul lunar, adică într'un an 74.400, întrecând numai cu salarizarea venitul cu 21.900 lei. Dar aceste cheltuieli sunt numai a 3-a parte din cheltuielile unui sat, și atunci se naște întrebarea: De unde să se ia restul de bani necesar nevoilor satelor? Să se mărească impozitul! Să se arunce noi biruri pe spînarea bietului țaran care și așa deabea mai poate răsufli de nevoile ce le are! Asta ar fi culmea culmilor. Dar atunci ce-i de făcut. Legea e lege și nu se poate târăgăna cu aplicarea ei. Suntem la jumătatea anului și nici un progres înainte, iar de a înainta nici o speranță. Cei mari socotesc, cei mici se gândesc, iar și unii și alții rămân, cei mari cu socoteala, cei mici cu gândiala. Problema este foarte mare și foarte încurcată, căci nici cel mai mare matematician nu i-ar putea da de rost. Toată lumea caută soluția cea mai ușoară să iasă din această încurcătură. Eu unul aș propune următoarea soluție: Ori desființarea satelor să rămână numai comunele, ori comunele să rămână numai satele după vechia formație și atunci problema este deslegată. Numai în felul acesta este scăparea și a contribuabilului care va rămâne cu vechiul impozit și a satelor care lăsându-le întreaga cotă adițională va avea cu ce face față nevoilor lor. În acest caz din urmă legea va suferi puțină modificare de care cred că trebuia să se țină seamă chiar la formarea proiectului de lege, nu după ce proiectul a devenit lege și după ce s'a început punerea ei în aplicare.

Până se va aduce acestea la realitate vom aștepta încă multă vreme, căci nici unul din cei mari nu ia în considerație spusele noastre celor mici și cred că nici nu se ostenesc cel puțin să se convingă despre adevărata situație în care se găsesc comunele și satele, ceea ce ușor ar putea afla cetind aceasta revistă unde să scrie numai adevăr și fapte concrete.

I. N. Grigoriu
Bălășești-Tutova

Pentru abonații și prietenii noștri

Cu fiecare număr nou apărut, „Revista Administrația Română” s'a impus și mai mult ca singurul organ de specialitate și de utilitate publică și profesională, fiind în același timp și o tribună liberă dela înălțimea căreia s'a spus întotdeauna răspicat cuvântul pentru apărarea revendicărilor notarilor.

„Revista Administrația Română” nu a fost niciodată, nu este în prezent și nu va fi nici în viitor subvenționată de nimeni, pentru că orice publicație subvenționată își pierde independența și nu mai poate lupta cu succes pentru binele celor mulți, al cititorilor săi.

Făcând neînchipuit de mari sacrificii materiale pentru o apariție atât de regulată, cum puține publicațiuni apar la noi, cât și pentru o continuă perfecționare tehnică și redacțională, „Revista Administrația Română” nu s'a susținut și nu se susține decât prin sprijinul abonaților săi.

Acest sprijin material al abonaților pentru care acem un călduros apel la toți cari primesc „Revista

Administrația Română” nu constă în alta decât în plățirea abonamentelor pe cari le datorează — această datorie fiind o datorie de onoare față de publicația care le susține și apără interesele, precum și față de corpul din care fac parte și pe care îl dorim cât mai solidar și mai puternic, cât și față de ei însăși.

Deaceea „Revista Administrația Română” roagă stăruitor pe abonații rămași în restanță să-și achite cât mai neîntârziat abonamentele rămase neachitate până în prezent, punându-se astfel la corect. Totdeodată facem un călduros și stăruitor apel către prietenii noștri, cari ne-au acordat întotdeauna prețiosul lor sprijin, ca să ni-l acorde și de acum înainte, mărindu-ne numărul abonaților, prin facearea altora noi și menținerea celor vechi.

„Revista Administrația Română” trebuie să fie steagul în jurul căruia toți notarii să se adune pentru izbânda deplină a dreptei lor cauze.

Notarii și carnetele cu reducere

În a. c. notarii pe lângă drepturile și titlurile avute au mai pierdut și carnetele de călătorie cu reducere de 50 % pe CFR. Motivul va fi — probabil — trecerea noastră dela Stat la Comună. E drept și nici nu putem nega, că noi notarii cu data de 1. II. a. c. am trecut la comune și ne numim, respective ne zice legea — funcționari comunali. Aceasta numire însă ni-s'a dat numai ca formă, ca să fim salarizați de comune, ca Statul să facă o mică economie, și ca să ne poată lua mai ușor drepturile. Zic „drepturile“, deoarece datoriile ne-au rămas neschimbate. Azi ca funcționari comunali îndeplinim tot aceeași funcțiune ca și când ne numiam funcționari de Stat, de fapt tot noi suntem și în prezent reprezentanții și oamenii de încredere ai Statului. Legea a dat drepturile și titlurile primarului, care ori este analfabet, ori — ca în cele mai multe cazuri, — ține mai presus interesul local decât al Statului, din care motiv notarul trebuie să lucre singur pentru a asigura interesul general. Înțelegem ca funcționarii — de drept și de fapt — comunali, cari lucră numai pentru comună, să nu beneficieze de reducere pe C. F. R. dar notarul care în 75% lucră în interesul Statului, după o judecată conștiințioasă nu numai că merită, ci cu drept cuvânt are și oareșcare drept la aceasta reducere. Ca să-mi justific afirmațiunea trebuie să arăt, respective să fac o mică comparație între salarizarea notarului ca funcționar de Stat și aceea ca funcționar comunal, arătând tot odată și importantul lucru pentru care notarul merită acest beneficiu dela Stat. Notarul ca funcționar de Stat primia salariul lunar, iar tot la trei luni, ori chiar și lunar primia dela comună spese sau indemnizație de călătorie. Plata la tot cazul o primia lunar. Azi ca funcționar comunal primește plata când sunt bani, lunar, la trei, sau șase luni. Indemnizația — de transport aproape în toate comunele, — mulțumită actualelor consilii — a fost redusă la minimum și o primim în cel mai bun caz la 6 luni, ori la finea anului.

Notarul ca funcționar comunal este și încasatorul impozitului către Stat. Lucru, care reclamă timp, ba care cere chiar și călătorii mai multe, cunoscând că tot notarul trebuie să se prezinte lunar pentru a vărsa impozitul Statului la Percepție. Ar fi datorința casierului, însă acesta fiind mai analfabet ca primarul nu știe nici măcar cât face 1 cu 2.

Acuma să oprim și să judecăm puțin. În lunile de iarnă, primăvară și vară notarul — din lipsă de bani — nu-și poate ridica regulat nici plata și nici spesele de călătorie, iar venitele laterale azi nu numără nimic. Cu toate acestea trebuie să plece lunar cu trenul la Percepție cu banii Statului. Mergi și te re'ntorci lunar cu banii Statului, dar în legătură cu acest impozit mai avem și alte drumuri; ba un chitanțier, ba percepția are lipsă de rolu, ba mai vine un ordin pentru majorarea, și micșorarea impozitului și în fine ne pomnim cu două drumuri lunar spre percepție și două la re'ntorcere. Adecă notarul face lunar patru drumuri pentru Stat, — interes bănesc, — și ca funcționar comunal plătit de comună, călătorește din banii săi, respective din banii pe cari îi va reprimi dela comună când Casseria va dispune de ei, ori când DI Primar se va îndura să-i ordonanțeze. — Consiliile comunale ne-au redus spesele de călătorie pe motivul că s'a îf-

ținut lumea iar noi plătim trenul dublu chiar și când vărsăm, respective transportăm bani în favorul Statului.

În comune mai avem și alți funcționari, cari însă depind de alt Minister, cum sunt de exemplu preoții. Este adevărat, că serviciul acestor păstori este un lucru cu caracter special și nici nu zic, că nu merită un beneficiu dela Stat, însă serviciul lor se face numai în localitate și — în comparație cu noi — călătoriile lor de interes general sunt mult mai puține și nu au nici spese; cu toate acestea preoții și azi au carnetele cu reducere în regulă.

Având în vedere, că notarii îndeplinesc și azi aceeași funcțiune, ca și în trecut ca funcționari de Stat și având în vedere că anual fac minimum 48 călătorii în legătură cu impozitul, — deci chestiuni bănești — rugăm onoratul Prezidiu General să trimită o circulară către toți Domnii Președinți ai Uniunilor notarilor pe județe, ca aceștia într'o adunare generală să aducă o hotărâre în cauză, iar DI Președinte al Uniunii Generale, pe baza acestei hotărâri să facă un memoriu către Domnul Ministru, pentru reprimirea acestor carnetele cu reducere cari ni-s'au luat numai pentru motivul, că la timpul său n'am avut cine ne apăra drepturile, neasigurate prin lege, dar pe cari le merităm și le câștigăm prin munca noastră depusă în favorul Statului.

Nicolae Pantea
notar în Bihor.

Cercetarea și aprobarea conturilor de gestiune

În aceasta cauză comitetul local de revizuire București în ședința la 20 Iunie 1930 a adus următoarea deciziune:

1. Conturile de gestiune ale satelor, urmează să fie verificate și aprobate în prima instanță de către delegațiunea consiliului comunei rurale și în a doua instanță de către delegațiunea județeană, așa cum se face și cu bugetele satelor, potrivit dispozițiilor art. 35, punctul 6 și art. 475 din legea administrațiunii locale.

2. Conturile de gestiune ale comunelor rurale și comunelor urbane nereședințe de județ, dela data promulgării actualei legi a administrațiunii locale, urmează să fie exercitate și aprobate în prima instanță de către delegațiunea județeană, deciziunile ei fiind supuse apelului la comitetul local de revizuire potrivit dispozițiilor art. 222 din legea contabilității publice și art. 25, alin. h din legea Curții de conturi, iar conturile de gestiune ale comunelor urbane, reședințe de județ, municipiilor, județelor și asociațiunilor județene urmează să fie verificate și aprobate de către comitetul de local revizuire, în prima instanță deciziunile lui fiind supuse apelului la Curtea de conturi, potrivit dispozițiilor acelorși articole.

3. Conturile de gestiunea ale comunelor rurale și comunelor urbane nereședințe de județ, rămase neverificate și neaprobatе sub imperiul legii vechi administrative din 1925, până la data promulgării actualei legi administrative urmează să fie verificate și aprobate de delegațiunea județeană, în prima instanță, deciziunile ei fiind supuse apelului la

comitetul local de revizuire, iar conturile de gestiune ale comunelor urbane reședințe de județe și asociațiilor județene, rămase neverificate și neaprobatе, până la data promulgării actualei legi administrative, urmează să fie verificate și aprobate de către comitetul local de revizuire, în prima instanță, deciziunile lui fiind supuse apelului la Curtea de conturi.

Legea Administrativă în practică

Toate legile din țara noastră în aplicarea lor aduc rezultate mai mult sau mai puțin favorabile — dar vorba aceea aduc — un rezultat oarecare. Legea administrativă pe care iluștri bărbați de stat au înțeles ca o parte foarte însemnată a ei, s'o lase, ca aplicarea să o facă persoane alese din masa poporului, considerați fiind ca cei mai de valoare și capabili în conducerea și prezentarea intereselor masei poporului în fața instanțelor superioare; oameni a căror pregătire culturală lasă foarte mult de dorit.

Nu știm cum să ne explicăm de ce legiuitorul a trecut cu vederea fără ca să precizeze, ca în consiliul comunal, să facă parte de mai înainte oameni a căror judecată, conștiință și îndrumare nu poate fi decât în favorul intereselor generale a țării.

Deoarece: judecata, morala, preciziunea și mai presus de toate conștiința le găsim fără discuție la oamenii cu carte.

Întâmplător am avut ocazie să asist la alegerea de notar, în comuna frunțașă a județului Arad Sinteamică, nu în calitate de persoană administrativă și nici în calitate de persoană interesată, ci pur și simplu din spirit de curiositate. Doream să văd, felul cum înțeleg să judece acea parte a masei poporului, în momentul când este chemată să-și acumuleze toate forțele, nu fizice ci intelectuale, în procedeele de aplicare al unei legi.

Un candidat venind în ziua alegerii în aceasta comună și necunoscând pe nimeni a convenit pentru prima oară cu preotul comunei Sinteamică. În ziua alegerii, consiliul comunal, îi zicea în față: „D'apoi alegă-te popa, că la el, ai mers să-i ceri sfatul“. Ori bine, în provincie credem că preotul este singurul factor dela care pornesc ideile în orice direcție și mai ales ideia națională.

Rezultatul a fost scandalul infernal, care ne stîngherește prestigiul nostru în fața străinilor. Alegerea a fost prezidată de către o persoană cu pricepere și istețime nediscutabilă. Oratorul în puținele cuvinte adresate consiliului, stăpân pe filiația argumentării și arhitecturii frazei a fost acoperit de monosilabilele: a., . . . și . . . a . . . e . . . e relorice în cor. Stăpâniți fiind de hazuri, răsuflete, strânse și culese cu multă grijă de prin cafenelele (birturile) din provincie. Impresia pe care ne-a lăsat-o celor prezenți este: că aproape întreg consiliul comunal a fost stăpânit de-o atmosferă încărcată cu electricitate alcoolică. Nici nu mai știu dacă este cazul să ne bucurăm, sau mai de grabă să ne intristăm.

Așa după cum s'a prezentat alegerea de notar din comuna Sinteamică, prin alegerea notarului în persoana dlui Maci Nicolae, este lipsită de orișice temei legal, deci nu poate fi altceva decât o simplă inscenare.

Aș eși din cadrele prezentului articol, dacă aș vrea să mă ocup mai pe larg de multitudinea proceselor politice, cari sunt foarte caracteristice pentru procedurile guvernelor perindate în ultimii patru ani de guvernământ, și ale tuturor acelor cari sunt în slujba lor.

Nu trebuie să uităm nici odată, că legile unui Stat sunt normele de conducere a lui, și dacă aceste norme nu sunt puse în aplicare așa după cum este intențiunea și judecata autorului, desigur că vom ajunge la confuzii și neînțelegeri.

Deci, aplicarea unei legi trebuie supravegheată cu cea mai mare atențiune — căci cum este scrisă pe hârtie să poate să sboare, a fost ea săpată și în piatră și a sburat — dar acum?

Aștept rezultate generale și aș dori, ca eu să fiu înșelat exagerând primejdia legii administrative în practică.

Șimandul-de-sus, la 23 Iulie 1930.

Prof. Petru Radu

Instrucțiuni referitor la înaintarea dosarelor de licitații pentru aprobarea

Suntem informați ca Oficiul central de licitații depe lângă Ministerul Finanțelor, bazat pe dispozițiunile regulamentului de funcționare a acestui oficiu, publicat în Monitorul Oficial No. din 1 Ianuarie 1930, cere ca ad-țiunile locale să-i înainteze, spre control și aprobarea, dosarele licitațiilor ținute pentru ori ce fel de furnituri și lucrări.

Pentru orientarea Dvs în privința aprobării licitațiilor de orice natură ce se țin de către ad-țiunile locale. vă comunicăm mai jos dispozițiunile din legea pentru organizarea ad-țiunii locale, cari reglementează această materie.

Potrivit dispozițiilor art. 417. toate contractările sateleor, comunelor, municipiilor și județelor se fac pe baza de licitațiuni ținute în condițiunile stabilite de legea asupra contabilității publice.

De la acest principiu, fac excepție lucrările urgente și furniturile în cazurile prevăzute de art. 416 din legea pentru organizarea ad-ției locale, precum și în cazurile prevăzute de art. 89 și 90 din legea contabilității publice, cazuri în cari se pot contracta prin bună învoială.

Conform dispozițiilor art. 338 din legea pentru organizarea ad-țiunii locale, deliberările adunărilor și consiliilor satești, comunale, municipale și județene, asupra rezultatului licitațiilor, sunt executorii prin ele însăși, afară de cazurile prevăzute de art. 345 din citata lege, când licitațiunile au de obiect:

- Vânzări și cumpărări a căror valoare depășește a 20-a parte din veniturile ordinare;
 - Arendări și închirieri pe un termen mai lung de 3 ani;
 - Lucrări, întreprinderi și furnituri, pentru a căror executare se angajează cheltueli peste prevederilor bugetului unui an.
- În toate aceste cazuri prevăzute de art. 345 citat, aprobările se dau de organele de tutelă ad-țivă, enumerate de art. 323, cari sunt:

- Delegațiunea consiliului comunei rurale pentru satele din cuprinsul comunei.
- Delegațiunea consiliului județean, pentru comunele rurale și orașe.

3. Comitetul local de revizuire pentru județe și municipii.

În cazurile când licitațiile au de obiect angajări de lucrări sau concesiuni, a căror plată se stipulează în anuități cu sau fără dobândă, sau cu dreptul pentru concesionari de a face exploatarea în folosul lor, pe un timp oarecare, aprobările se dau în condițiile prevăzute la art. 442 pentru împrumuturi, după cum urmează:

a) Delegațiuni județeană pentru sate, comune rurale și urbane;

b) De comitetul local de revizuire, pentru municipii și județe;

c) De Ministerul de Interne, cu avizul Comitetului central de revizuire, dacă anuitățile împreună cu celelalte sume datorate, pentru împrumuturi sau contracte pe bază de anuități, nu depeșeste a 20-a parte a veniturilor periodice ale bugetului, sau durata contractului nu este mai mare de 10 ani.

Dacă termenul contractului este între 10—25 ani, sau dacă anuitățile trec de a 10-a parte a veniturilor ordinare anuale, aprobarea se dă de Comitetul local de revizuire, pentru sate, comune rurale și urbane și de Ministerul de Interne cu avizul Comitetului central de revizuire și cu aprobare Consiliului

de Miniștrii, pentru municipii, județe și asociațiuni județene.

Pentru contractările ce întrec aceste prevederi, aprobarea să dă prin lege.

Din cele arătate mai sus se trag 2 concluziuni:

1. Că licitațiunile, oricare ar fi obiectul lor, se țin potrivit formelor prevăzute de legea asupra contabilității publice.

2. Că aprobarea rezultatului licitațiunilor se dă de organele în drept, înstituite de legea pentru organizarea ad-țiunii locale, iar nici de cum de oficiul central al licitațiunilor de de pe lângă Ministerul de Finanțe, după cum se arată la art. 51 din regulamentul de funcționare a zisului oficiu.

În consecință, urmează să vă conformați în totul dispozițiunilor legale arătate mai sus.

În scop informativ însă, în vederea cunoașterii prețului materialelor oferite la licitații, în întreagă țară, comisiunile de licitații, având în vedere dispozițiunile art. 84 din legea asupra contabilității publice, vor trimite oficiului central de licitații, numai copii certificate de pe procesele verbale încheiate cu ocazia adjudecării furniturii sau lucrării.

(Ord. Min. de Interne No. 10142—930)

Posturi de notari și secretari scoase la licitație

Un coleg, din Tutova, și dl Sas, din Ardeal, unde comunele au venituri, au semnalat în numărul precedent al revistei, cazuri de numire de notari sau secretari cu salarii ridicole, cu mult sub salariile avute (destul de nenorocite și acestea) și numiri fără salariu, situație în care de fapt ne găsim toți notarii și secretarii din V. Regat și Basarabia, deși n'avem o numire astfel condiționată.

Și dacă s'ar face cercetări, s'ar putea constata că acest trist spectacol al scoaterii la licitație a acestor posturi s'a manifestat pretutindeni.

E o urmare a orânduelei legii și ediliilor comunelor și satelor au multă și chiar deplină dreptate.

Lumea este sătulă de dări neputând plăti pe cele actuale. Notarii și secretarii, care fac sau au făcut serviciul de casieri, cunosc mai bine ca oricine acest adevăr. Impozite noi, ar stârni vii nemulțumiri și proteste din partea locuitorilor.

Dorința populației ar fi chiar să se micșoreze dările existente și consilierii, — reprezentanții locuitorilor — ei însăși supuși aceluiași sarcini își îndeplinesc nu numai datoria lor de reprezentanți ai nevoilor și dorinței populației, dar își apără în același timp interesul și dorința lor proprie luptând pentru micșorarea dărilor și opunând un „veto” categoric la orice încercare de majorarea lor.

Mai bucuros s'ar putea lipsi și de notar, și de secretar, de primar și orice alt funcționar, numai să plătească cât mai puține dări și dacă s'ar putea deloc.

Această sarcină pune pe consilieri în situația a căuta să recruteze funcționari cu cele mai mici salarii posibile.

Cine acceptă salariul cel mai mic, este preferat la numire.

Eftinătatea salariului primează înaintea oricăror altor considerațiuni de pregătire și drepturile funcționarilor. Comunele și satele au un interes, funcționarii altul. Ce strică consilierii dacă aceste interese

se ciocnesc cap în cap? Ei își fac datoria lor, susținând interesul comunelor și satelor, recrutând funcționari cât mai puțin pretențioși la salarii.

De pregătirea acestor funcționari interes mai puțin. E mulțumitor să îndeplinească lucrările de interes particular, necesare direct locuitorilor; pentru lucrările efectuate în interesul Statului și celorlalte autorități publice, consiliul nu poartă nici o grijă și nici nu poate înțelege că trebuie să suporte comunele și satele plata acestor servicii.

Ei doresc să plătească — deși nu se poate nici așa — numai serviciul făcut direct comunei sau satului.

Licitația și supralicitația rămâne deschisă!

Legea o permite, căci nu degeaba am fost menținuți cu titlu provizoriu.

Dar lucrurile nu vor urma un mers fericit, nici la comunele cari azi ar avea venituri suficiente.

Cu cât consiliile se vor iniția și înțelege dreptul lor mare, se vor deschide apetituri asupra bugetelor.

Ar fi neînțeles să nu se molipsească și să nu devie dornici de a se înfrupta și dâșii din înțelepciunea proverbului: „Cine împarte, parte și face”, care este imperativul vremii de azi, căruia o lume întreagă se pleacă cucernică

Va veni dar vremea, curând, dacă întâiul prilej va fi scăpat, ca cei ce votează bugetele, să și facă partea celor ce taie cu cuțitul cari sunt șefii erarhic și direcți, superiori, ai notarului și secretarului stabilind lefuri compatibile cu această erarhie. Va veni vremea dar când nici acestor comune nu le va ajunge bani pentru acești funcționari-scriitori, de carieră cum nici Statului nu i-a ajuns niciodată, lăsându-ne la coada tuturor funcționarilor.

Trăim sub o largă și democratică autonomie, care înseamnă, mai puțin azi și tot mai mult în viitor, bunul plac al consiliilor comunale și sătești.

Multe și nefaste roade va da legea o. a. l.

Em. Manta, Turcuiești (Gorj).

Nouile cote adiționale pentru drumuri

Am mai avut prilejul să ne ocupăm în acest loc despre noua lege a drumurilor și despre cotele adiționale îngăduite de această lege și de noua lege administrativă. Abia astăzi în Iulie 1930, s'au stabilit definitiv aceste cote adiționale pentru drumuri, aplicarea lor făcându-se cu efect retroactiv, adică începând dela 1 Ianuarie 1930. Excepție dela această retroactivitate face numai cota adițională la impozitul pe salarii, care se percepe dela 1 Iulie.

Aplicarea acestor noi impozite, pe vremurile acestea de acută criză economică și în dezacord cu politica de degrevări fiscale ce ni s'a făgăduit în ultimul timp, e merită să provoace noi critici și noi nemulțumiri. Și la criticile de ordin general și principial, se mai adaugă și altele care privesc felul cum se aplică aceste cote adiționale.

Intr'adevăr, aplicarea acestor cote adiționale pentru drumuri e în primul rând în contradicție flagrantă cu articolul 74 din l. c. d. care arată că nici un fel de alte zecimi sau dări suplimentare, cu excepția cotelor adiționale prevăzute de art. 71 și 72 din aceeași lege, — nu pot fi înființate în folosul niciunei instituțiuni publice. Ori, ce s'a făcut acum prin noua lege a drumurilor? S'a desființat prin art. 118 prestația și în schimb nu numai că s'au instituit o serie întreagă de taxe asupra benzinei, motorinei, uleiurilor minerale, cauciucurilor și bandagelor de cauciuc, asupra mărfurilor încărcate în vagoane sau în vase de transport pe apă, dar s'a fixat și cote adiționale pentru drumuri asupra tuturor veniturilor supuse impozitelor elementare. Prin aceasta s'au obținut două rezultate: o degrevare a clasei rurale în dauna orașenilor și o progresivitate destul de accentuată în aplicarea acestui nou impozit merit să înlocuiască prestația.

Sub regimul vechei legi a drumurilor din 1906, în vigoare până la 1 Ianuarie 1930, prestația pentru orașeni era dela lei 400 anual până la maximum 4000, după situația socială și avere, pe când sătenii făceau prestația în natură (cinci zile cu brațele sau cu carul). Modul aceasta de aplicare al taxei de prestație era foarte logic, căci pentru locuitorul sătean prestația în natură era mult mai ușor de efectuat decât plata în bani, iar pe de altă parte locuitorul sătean era cel dintâi interesat la întreținerea în bună stare a șoselelor, căci el se folosea în primul rând de ele, și tot el, prin trecerea repetată cu vitele de muncă și care încărcate, strica șoselele. E adevărat însă că prestația în natură dădea loc la multe șicane și abuzuri din partea organelor administrative.

Prin noua lege a drumurilor prestația în natură e desființată complet, instituindu-se în schimb, conform art. 58 al. j, cote adiționale asupra tuturor veniturilor elementare prevăzute în legea pentru unificarea contribuțiilor directe.

Fixarea acestor cote s'a dat în atribuția consiliilor județene, ele rămânând definitive după aprobarea de către Ministerul de interne de acord cu cel al lucrărilor publice. În felul acesta tocmai Ministerul de finanțe, acela care prin legăturile strânse pe care le are cu cetățenii este mai în măsură să știe capacitatea de plată a contribuabililor,

— nu are nici un rol în stabilirea acestor cote, e făcând numai oficiul de incasator.

Lăsată la liberul capriciu al consiliilor județene, fixarea cotelor adiționale s'a făcut fără nici o normă și cotele variază astfel dela județ la județ, fiind exemplul cel mai elocvent al chinezeriilor administrative.

Doi proprietari agricoli, cu moșii limitrofe, cu pământ de aceeași calitate și realizând același venit, vor plăti astăzi pentru drumuri cote adiționale diferite, numai fiindcă moșiile lor nu se găsesc în același județ și fiindcă consiliile județene respective au fixat cote diferite. Un exemplu precis de arbitrarul acestor cote: În Maramureș bunăoară unde terenul e neproductiv și sărăcia populației e atât de cumplită încât impozitele directe se prezintă în totdeauna cu procentul cel mai mare din rămășițe, s'a pus la impozitul agricol cota adițională cea mai mare, — 10% — astfel că impozitul agricol inclusiv adiționalele pentru drumuri va ajunge acum acolo la 31,70% din venitul total, un impozit care dacă ținem seama și de global ajunge la o adevărată confiscare a veniturii. Și aceasta repetăm, tocmai în cel mai sărac ținut al țării. Tot cota maximă de 10% la veniturile agricole s'a fixat și în județele Fălțiceni și Gorj, alegându-se parcă înadins regiunile cele mai neproductive din țară.

Aceeași lipsă de unitate și nesocotire a intereselor individuale se observă și la stabilirea cotelor pentru drumuri la veniturile din comerț și industrie. Tocmai acum, când comerțul și industria se plâng de drept cuvânt de greutatea apăsătoare a impozitelor fiscale și se aștepta o reducere a cotelor, s'au înființat noi cote adiționale exagerate care ajung până la 7% în județul Caraș, impozitul comercial ajungând astfel la 24%, oșebit de impozitele complementare și global, cote care nu se întâlnesc în nicio altă țară. Firește că în aceste condițiuni mișcarea comercianților în favoarea patentei fixe va găsi noi argumente și noi aderenți.

Se vorbește la început de fixarea unor sume maximale peste care să nu poată trece în nici un caz aceste cote adiționale pentru drumuri. Dar și aceasta a rămas o simplă făgăduială dată uitării. Am spus dela început că aceste cote adiționale sunt nelegale, fiind în contradicție cu art. 74 l. c. d. și am arătat că aplicarea lor e deopotrivă de nedreaptă și nelogică. Înțelegeam că, în cazul când s'ar fi văzut că aplicarea nouilor taxe prevăzute de art. 34, legea drumurilor nu poate acoperi ea singură toate nevoile pentru drumuri, să se fi majorat cotele dela art. 72 l. c. d. Dar această majorare trebuia făcută cu măsură, în mod uniform pentru întreaga țară și numai cu avizul competent al Ministerului de finanțe.

Nu uitați să vă plătiți abonamentul la:

Administrația Română

Numai astfel asigurați existența revistei care vă cultivă și vă apără interesele.

În situația de astăzi însă, când organele fisco-lui cu toată munca istovitoare pe care o depun nu izbutesc decât cu foarte mare greutate să realizeze prevederile bugetare la capitolul impozitelor directe, capacitatea de plată a contribuabilului fiind ajunsă la limită, nu vedem cum aceleași organe vor putea să mai încaseze în plus și nouile cote adiționale

pentru drumuri, care ajung în unele locuri până la 50% din impozitele directe.

O revizuire a acestor cote se impune deci cât mai grabnic ca o imperioasă necesitate, dacă nu vrem să omorâm „găina cu ouăle de aur”; contribuabilul român.

I. Tedescul, Avocat.

(Rev. Adm. Fin. No. 33).

Funcționarii

Starea lor mizerabilă — Cauze și propuneri de îndreptare

Funcționari publici sunt mulți și numărul lor în toată țara trece de trei sute mii. Aceasta însă nu-i împiedică să aibă o situație din cele mai proaste și cei mai mulți să trăiască chiar în mizerie.

Când sunt sănătoși, de bine de rău, cu mare greutate, din aconturi și împrumuturi, reușesc să-și târască existența lor nefericită din lună în lună, rămânând de cele mai multe ori datori cu sume importante la care plătesc dobânzi simțitoare.

Când se îmbolnăvesc, mizeria se accentuează și ajung încă și mai rău. Plata doctorului oricât de generos ar fi acesta, se resimte mult la un buget extrem de modest și după aceasta nu mai pot plăti rata la haine ori la băcan și nici dobânda acelor cari i-a împrumutat.

Ajung să nu mai poată respecta angajamentele luate și de aci desconsiderație și lipsă de încredere pentru viitor, acolo unde au nevoie de credit. Lefurile destul de modeste nu ajung celor mai mulți nici pentru strictul necesar. Toți suferă enorm, se vaetă mereu și sunt dornici pe bună dreptate de o ameliorare a soartei lor. Dar cine să le vie în ajutor?

Mai marii lor, adesea eșiți din rândurile celor în suferință, odată ajunși la situații bune, bine plătiți, uită pe semenii lor nevoiași, lăsându-i pe ei, și familiile lor să se zbată în cea mai mare lipsă.

Dacă sunt așa, apoi în mare parte o merită, pentru că nu sunt solidari și nu se ajută între ei. De bârfit și de încondeiat la cei mai mari sunt buni de obicei mulți și cu aceasta lovesc chiar în soarta lor, pentru că desbinarea nu poate să aducă decât rău. Nici nu e inteligent sistemul săpăturii și nici moral.

Din cauza aceasta vine lipsa de organizare. Spre mâhnirea mea și rușinea lor, sunt inferiori lucrătorilor care au organizație serioasă pentru caz de boală și accidente. Aceștia au dispensare unde li se dau consultații medicale și doctori gratuit, pe când funcționarii au cel mult o consultație medicală și asta cu greu, fiind numai un doctor pentru toți funcționarii dintr'un Minister.

Când sunt sănătoși lucrătorii prin organizația lor obțin diferite avantajii și înlătură nedreptățile ce li se fac natural cu mijloace legale dar solid susținute de societatea lor.

Funcționarii n'au pe nimeni care să le susțină interesele temeinic și cu energia cuvenită.

Logic și foarte bine ar fi ca funcționarii să se ajute între ei în loc să se dușmănească și să se întrunească într'o societate sau sindicat serios, în care să nu mai fie primiți nici unul dintre conducătorii unor societăți așa zise funcționărești.

Să se facă apel la alte energii și alți oameni

cari sunt perfect cinstiți și sinceri pentru cauza pe care trebuie să o apere și să fie buni gospodari.

O societate sau un sindicat al funcționarilor ar putea obține gradația care e atât de necesară funcționarilor și care se vede ce mari foloase aduce profesorilor. Deosebit ar mai putea obține avansarea pe loc, spre a nu mai fi nevoie ca acum să stăruie și să insiste fiecare ca să fie avansat și din această cauză să fie lăsați deoparte oameni de merit, muncitori și cinstiți pentru că n'au pe nimeni care să-i apere față de cei mari și să spulbere minciunile spuse la adresa lor de răi voitori cari sunt obișnuți să se ridice fără drept pe ruina altora.

Tot prin ajutorul unei societăți serioase funcționarii ar putea obține locuințe eftine, reduceri la băi, la teatre, alimente pe un preț mai redus dela diferiți negustori, care ar fi și ei avantajați dacă ar avea o clientelă numeroasă constantă dela care ar câștiga mult, deși ar vinde mai convenabil, prin faptul că ar vinde în cantități mult mai mari.

În afară de acestea ar putea să fie îngrijiți în caz de boală de anumiți medici ai societății, sau particulari, care ar putea să acorde reduceri de onorariu funcționarilor și în sanatorii cu care s'ar aranja îngrijirea bolnavilor pe un tarif potrivit, iar nu exagerat și neaccesibil ca astăzi, când cei mai mulți în caz de boală nu pot plăti nici taxa spitalului.

Cu timpul, dat fiind numărul mare al funcționarilor publici, dintr'o contribuție modestă 100—400 lei lunar, s'ar construi un sanatoriu propriu al funcționarilor în care să li se dea ajutoare medicale în cele mai avantajoase condițiuni

În ajutorul funcționarilor ar fi frumos și foarte drept să vină și autoritățile pe care ei le servesc, prevăzând în bugetele respective, anual, o anumită sumă. Situația de acum, este de dorit să inceteze cât mai curând și funcționarii să fie ajutați cel puțin ca lucrătorii, pentru că dacă sunt unii rătați care n'ar merita nici un fel de atențiune, în schimb sunt alții, care merită toată sollicitudinea aceasta în ceea ce privește ajutorul dela autoritățile respective.

În privința organizării funcționarilor în mod serios și pe baze practice rămâne să se gândească fiecare și să caute să pornească cât mai grabnic la înființarea unei societăți a lor și în care controlul să-l poată face orice membru, indiferent de gradul pe care l-ar avea — pentru că aci e vorba de interesul comun al marelui și oropsitei clase a funcționarilor publici, iar nu de mulțumirea și avantajarea a câtorva, care au apucat să pună mâna pe conducerea societății.

Const. G. Cantacuzino

Subdirector în Ministerul Finanțelor

Aplicarea noului regim al spirtoaselor

Condițiunile de funcționare a debitelor de băuturi spirtoase

Prin noua lege a băuturilor spirtoase, se clarifică debitele de băuturi spirtoase în: debite cu ridicata și debite cu amănuntul.

Debitele cu amănuntul se împart după localități și după condițiunile în care se face vânzarea astfel:

In comunele urbane

Localuri unde consumația băuturilor are loc numai ca accesoriu la alte consumațiuni alimentare și anume: Restaurante, ospătării și cantine; Cafelele, cluburi și cazinouri; Cofetării și ceainării; Hanuri și Restaurante cu bere și vin.

Localuri pentru vânzarea de băuturi destinate a se transporta și consuma la domiciliu, cum sunt băcăniile, etc., fără drept de consumație în local.

Acestea se divid în:

Localuri ce vând numai vin și bere și

Localuri ce vând tot felul de băuturi spirtoase.

Debite pentru consumația pe loc și vânzarea, în afară de local, de băuturi spirtoase, ca: bodegi și cârciumi. Ele se împart deasemenea în:

Debite ce vând numai vin și bere și

Debite ce vând tot felul de băuturi spirtoase.

In comunele rurale

Magazine unde pe lângă mărfuri de tot felul ca Articole alimentare agricole, de menaj, librărie, etc., se vând și băuturi fără drept de consumație în local.

Ospătării sau birturi, hoteluri sau hanuri cu dreptul de vânzare de băuturi ca accesoriu la mâncare și alte consumațiuni alimentare și

Debite pentru consumația pe loc și vânzarea în afară de local, de băuturi spirtoase. Acestea se divid în:

Debite ce vând numai vin și bere și

Debite ce vând tot felul de băuturi spirtoase.

Debite de producători, pentru vânzarea în sticle închise a produselor proprii.

Debite la gări și la drumul mare, pentru trebuințele călătorilor.

Debite la exploatări de mine, cariere, ori păduri, întreprinderi de căi ferate, etc., poduri, stabilimente industriale etc., pentru necesitățile lucrătorilor.

Debite de sezon în stațiunile balneare și climaterice, pentru necesitățile vizitatorilor.

Atât în comunele urbane cât și în comunele rurale unde se țin târguri periodice, se va putea autoriza vânzarea vinului, berei și a rachiurilor naturale, pe durata cât ține târgul, — debitantilor din comună.

Iniințarea și funcționarea debitelor în comunele rurale

Noua lege a băuturilor spirtoase, stabilește, că dreptul de a vinde băuturi spirtoase cu amănuntul și de a ține cârciumă, este rezervat exclusiv comunci.

Acest drept de cârciumă, se poate iniința și scoate în licitație, numai prin încheerea consiliului

comunal, încheere care trebuie să fie aprobată și de către prefectura județului.

În această încheere se va stabili prețul dela care începe licitația precum și numărul locuitorilor din sat

Licitatia se ține la reședința Primăriei comunei sub prezidenția administratorului de plasă și în asistența primarului comunei.

Licitatia trebuie să fie publicată cu cel puțin 15 zile înainte de primirea ofertelor, adică din ziua în care va avea loc licitația, arătându-se și prețul de la care începe licitația.

Orice reclamații în contra modului în care s'a ținut licitația, se va adresa prefectului, în 5 zile dela data licitației. Reclamațiunile vor fi supuse delegației permanente pentru a le avea în vedere la avizul ce i se va cere asupra aprobării licitației și liberării brevetului.

Liberarea brevetelor sate

Debitantul trebuie să fie bărbat, cetățean român, să aibă vârsta de 25 ani, căsătorit, purtări bune, să știe carte, să nu fie condamnat, să nu fie falit, și cu situațiunea militară satisfăcută.

Localul să aibă distanța de cel puțin 100 metri față de gări, școală și biserică, să fie igienic și spațios.

La orașe debitantul, trebuie să îndeplinească aceleași condițiuni ca și la sate în plus să aibă avizul favorabil al Camerei de comerț, și că nu a ținut casă de toleranță.

Numărul debitelor în comunele rurale

Numărul debitelor în comunele rurale, prevăzute la punctul 1, 2 și 3, se stabilește pe sate și anume: un debit la 500 locuitori. În satele cu o populație mai mare de 500 locuitori, numărul de brevete este limitat, la un debit pentru fiecare 500 locuitori.

Numărul debitelor prevăzute la punctele 4, 5 și 6 este nelimitat și se stabilește după trebuință, prin o încheere a consiliului comunal.

In comunale urbane

Deschiderea de noi debite în comunale urbane, nu este permisă de cât până la limita maximă de 1 de fiecare 800 locuitori.

Această limită maximă, poate fi mărită de consiliul comunal, cu aprobarea ministerului de finanțe.

Nu intră în această limită localurile pentru vânzarea de vin și bere în vase închise.

Cifra populației se stabilește la fiecare 10 ani. Localul trebuie să îndeplinească aceleași condițiuni ca și localurile de la debitele din comunele rurale, iar cele care se vor iniința sau se vor muta, trebuie să aibă o distanță de cel puțin 100 metri de celelalte debite înconjurătoare.

În centrele orașelor cu o populație de peste 6000 locuitori, distanța dintre debite se poate reduce la jumătate, la cererea comunei.

„În nici un caz nu se poate autoriza deschiderea

de noi debite de băuturi spirtoase pentru consumația pe loc și nici transferarea unor asemenea debite lângă școli, biserici, spitale, cazărmi, judecătoria, sau uzine aparținând Statului ori particularilor, de cât la distanța de 200 de metri.

Debitele cu ridicata

Inființarea debitelor cu ridicata este liberă și se clasifică după felul băuturilor ce pot să depoziteze și să vândă în următoarele categorii:

Debite cu vin și bere;

Debite cu alcool produs din fructe și din derivate de fructe ca; țuică, rachiu de drojdie, tescovină, coniac, chirs, alcool de mere, etc.

Debite cu rachii speciale, liqeururi, rachii de spirt rafinat și diluat cu țaria maximă de 40 grade.

Debite speciale cu ridicata autorizate de ministerul de finanțe a vinde spirt industrial în condițiile legii, procurat direct din fabricile de spirt, autorizate special pentru aceasta.

Debitele de vinuri cu ridicata și cele cu rachii industriale, nu pot funcționa decât la distanțele prevăzute în legea de față.

Toate debitele cu ridicata trebuie să îndeplinească condițiunile igienice cerute de legi.

Liberarea brevetelor pentru vânzarea băuturilor spirtoase atât în comunele rurale cât și în cele urbane, se face de către administrația financiară cu aprobarea ministerului de finanțe.

Consumațiunea precum și depozitarea băuturilor de orice fel sau proveniență și sub orice nume, cu țării mai mari de 40 grade este oprită, în debite.

Vânzarea băuturilor ca: rom și liqeruri, nu se poate face decât în sticle închise iar coniacul și în butoaie.

Taxele brevetelor

În comunele rurale taxele de brevet sunt:

Lei 2000 pentru debitanții din satele cu o populație până la 1000 locuitori inclusiv, care vând cu amănuntul tot felul de băuturi spirtoase;

Lei 3000 pentru debitanții cu amănuntul din satele cu o populație de peste 1000 locuitori.

Debitanții cu amănuntul din aceste două categorii, dacă vând numai vin și bere, precum și dacă fac acest comerț în locuri izolate, la drumuri, plătesc taxele de jumătate

În comunele urbane taxele de brevet se fixează în raport cu valoarea locativă a localului și felul comerțului ca și în trecut

Valoarea locativă va fi cea stabilită de către comisiunile de recensământ general pentru clădiri și care se găsește înscrisă în rolurile de contribuțiuni directe.

Dacă sunt localuri cari aparțin Statului sau a căror valoare locativă nu a fost stabilită de către comisiunile de recensământ sau dacă în timpul recensământului nu serveau pentru comerț, valoarea locativă pentru impozitul licenței se va stabili în mod provizoriu de către funcționarii prevăzuți la articolul 93 din legea contribuțiilor directe, cu dreptul de contestație la comisiunile anuale prevăzute de acea lege, luându-se ca normă rezultatele recensământului pentru celelalte localuri similare din comună.

Cantinele, restaurantele și orice debite de bău-

turi spirtoase, care țin de exploatarea de păduri, întreprinderi de căi ferate, păduri sau alte lucrări publice sau particulare, precum și acelea cari aparțin șantierelor navale sau industriale, care se află din comună la o depărtare de cel puțin 2 km. și care servesc băuturi spirtoase numai personalului lor vor plăti taxa de brevet de 2000 lei, prevăzută pentru comunele rurale, dacă întrebunțează mediul 300 lucrători pe zi, și lei 3000 în caz când întrebunțează mai mulți lucrători.

Adăposturile excursioniștilor din munți, când legile le îngăduie vânzarea de mici cantități de băuturi spirtoase, plătesc taxele de mai sus pe jumătate.

Aceeaș taxă se va plăti și de popotele militare, dacă ele sunt exploatate de particulari sau comercianți.

Debitele ce se deschid pentru sezon în localitățile balneare sau climaterice și asimilatele lor, plătesc ca taxă de brevet 4000—30.000 lei pe stațiune, după clasificarea făcută de consiliul comunal împreună cu administratorul financiar sau locțiitorul său, luând ca bază atât importanța localității cât și situațiunea.

Taxa de brevet pentru comerțul ambulant de băuturi spirtoase va fi de 500 lei anual.

Debitele speciale cu ridicata autorizate de ministerul de finanțe de a vinde spirt industrial în condițiunile legii, procurat direct din fabricile de spirt care vor fi anume autorizate pentru aceasta, sunt supuse la taxă fixă de brevet de 100.000 lei anual.

Debitanții ce fac comerț de băuturi spirtoase cu ridicata vor plăti o taxă de brevet stabilită în modul următor:

Cei stabiliți în municipii, 50.000 lei;

Cei stabiliți în comune urbane, reședințe de județ, lei 30.000;

Cei stabiliți în comune nereședințe lei 20.000;

Cei stabiliți în comune rurale lei 15.000;

Cei ce vând numai vin și bere, taxele de mai sus se reduc cu o treime.

Taxele pentru brevete diverse

Cultivatorii de vii și livezi de pruni individual sau întovărășiți, în comunele urbane, plătesc după brevetul de producători o treime din taxa de brevet aferentă valorii locative a localului și felul comerțului.

De asemenea plătesc taxa de brevet pe jumătate în comunele urbane, cei ce au brevet ca accesoriu la băcării sau prăvăliile mixte, pentru vânzarea băuturilor spirtoase numai în sticle închise și consumația afară din local.

Cafenele, ceainăriile, cluburile, cofetăriile și hotelurile plătesc o pătrime din taxele de brevet.

Exploatatorii de localuri de debite cu ocazia târgurilor periodice (iarमारोace, bălciuri) vor plăti o taxă zilnică suplimentară de lei 100 în sate și comunele rurale, 150 lei în comunele suburbane, 200 în comunele urbane și lei 500 în municipiu, socotită la numărul de zile cât durează târgurile.

Exploatatorii restaurantelor din gările Căilor Ferate situate în comunele urbane, vor plăti 1/2 din taxa de brevet, ce se percepe la comunele urbane, pentru asemenea debit, iar cei ce exploatează res-

taurantele Căilor Ferate, aflate în comunele rurale vor plăti taxele pentru debitele de băuturi spirtoase din comunele urbane socotite la jumătate.

La aceste localuri valoarea locativă va fi aceea care se află trecută în contractele de concesiune.

Restaurantele aflate în trenuri și pe vapoare plătesc aceeași taxă de brevet ca și restaurantele

gărilor din comunele rurale, iar taxa se așează în acelaș mod.

Taxa pe brevet este anuală. Ea este datorată din prima zi și se plătește trimestrial.

Brevetul este de drept perimat, dacă impozitul nu s'a plătit până la finele celei de a doua lună, a trimestrului pe care e datorată.

Primele acordate perceptorilor și notarilor

Ministerul de finanțe, în dorința de a răsplăti munca depusă de perceptorii urbani și rurari, precum și notarii comunali (notari comunali din Transilvania), destoinici, cari vor realiza în bune condițiuni și la timp încasarea contribuțiunilor directe ce le sunt date în debit, a hotărât să le dea prime în raport cu încasările ce vor face.

În acest scop prin legea promulgată prin decretul No. 2301 din 1930 și publicată în „Monitorul Oficial” No. 139 din 26 Iunie 1930, s'a modificat art. 11 din legea pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice din 1921 în sensul că ministerul pe lângă salarii va putea acorda perceptorilor și agenților de urmărire urbani și rurali, precum și notarilor comunali din Transilvania prime, în raport cu încasările ce vor realiza până la 31 Decembrie din contribuțiunile directe în debitul anului în curs precum și pentru încasările ce se vor face din rămășițele provenite din exercițiile închise astfel:

Quantumul primelor

Pentru încasările realizate până la 31 Decembrie din contribuțiunile directe înscrise în roluri inclusiv aditionalele, (fără amenzi) aflate în debitul anului în curs și cari vor atinge o cotă între 88 până la 90 la sută se va acorda o primă egală cu salariul bugetar, fără chirie și ajutor familial, pe trei luni; când cota va fi între 90 și 95 la sută prima va fi egală cu salariul bugetar pe patru luni; iar când cota va fi între 95—100 la sută, prima va fi egală cu salariul bugetar pe cinci luni.

Această primă se acordă începând cu debitul din contribuțiuni directe al anului 1930.

Pentru încasarea din rămășițe la contribuțiuni directe provenite din exercițiile închise, cu excluderea amenzilor, se acordă o primă de 3 la sută din suma încasată.

Calculul primei

Prima se calculează numai la dreptul Statului; ea se reține direct din sumele încasate din rămășițe de către administratorul financiar cu ocazia vărsărilor ce fac perceptorii, vărsându-se la stat numai 97 la sută.

Aceste rețineri se vor face cu începere chiar dela vărsările ce se vor efectua în luna Iulie a. c.

La finele fiecărei luni se va înainta ministerului (Serviciul de Constatare) un tablou în care se va arăta pe percepții sumele încasate din rămășițe și prima reținută și consemnată.

Sumele reținute în fiecare lună se consemnează pe numele administratorului financiar la Casa de depuneri și se vor distribui după sfârșitul anului, în cursul lunii Ianuarie a anului următor, perceptoriilor, agenților și notarilor comunali, cari vor fi încasat cel puțin 88 la sută din debitul la contribuțiuni directe al anului în curs inclusiv aditionalele.

Pentru regularea scriptelor restul de la sută, ce constituie prima de mai sus, se va scădea din debit prin state de scăderi ce se vor aproba de minister.

Dreptul la primă

Dreptul la primă presupune că perceptorii, notarii comunali și agenții de urmărire își vor fi făcut datoria în încasarea la timp a drepturilor Statului, de aceea înainte de a proceda la stabilirea drepturilor de prime, administratorul financiar respectiv un subinspector sau controlor șef și prin excepție un controlor din cei buni, vor verifica la fața locului, dacă pe lângă impozitele directe, au fost încasate la zi și celelalte impozite și debite din cifra de afaceri, succesiuni, loturi, improprietărire, dacă nu sunt contribuabili rămași neimpuși și tolerați, căci în acest caz vina este a perceptorului, care nu a făcut toate diligențele necesare.

Aceste constatări se vor stabili prin procese verbale la fața locului, semnate de cel ce va face controlul și de receptor (notarul comunal pentru Transilvania).

După facerea constatărilor de mai sus, se va proceda la întocmirea tablourilor pentru primele ce se cuvin celor în drept, cari tablouri se vor întocmi conform modelelor trimise de minister, ele vor fi întocmite pe răspunderea administratorului financiar și vor purta și semnătura de control a inspectorului financiar respectiv, după care vor fi înaintate ministerului pentru aprobare.

Distribuirea primei de 3 la sută va fi făcută conform instrucțiunilor ce se vor da la timp de ministerul de finanțe.

(Ord. Min. Fin. No. 197.941—930.)

Citiți și răspândiți:

„Administrația Română”
Revistă profesională și de cultură generală

INFORMAȚIUNI

Notarii părăsiți la voia întâmplării.

În rândurile notarilor din întreaga țară domnește o vie nemulțumire, din cauza că nici până în ziua de azi n'au primit salariul convenit pe ale 7 luni trecute. Cu ce trăesc acești slujbași luni de zile fără salariu, desigur că nimeni nu se întreabă.

E lesne de înțeles însă, că ei cad victimele cămătarilor, astfel că până la sfârșit vor împărți salariile cu aceștia. Din aceasta cauză notarii împreună cu familiile lor, se găsesc în cea mai neagră mizerie.

Unii dintre cei mai vrednici notari sunt hotărâți a demisiona, ne mai putând suporta tratamentul mașter de care se bucură acest corp în ultimul timp.

Rugăm pe dl. Ministru de Interne să dispună ca notarii să-și primească la timp salariul, pentru a fi salvați din mizeria și haosul în care se găsesc, comunicându-ne rezultatul nenumăratelor memorii înaintate de Uniune în aceasta cauză.

D-nii Președinți ai Reuniunilor județene sunt din nou rugați a ne face un raport detaliat, despre situația notarilor din județ comunicându-ne și adresa lor exactă pentru a li-se trimită ordine urgente.

Raportul se va înainta redacției revistei noastre.

Președintele ne informează că, unii colegi cu deosebire din Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia achită abonamentul revistei „Administrația Română” la Administrațiile financiare, trimițând numai recepisa, prin ce ne îngreunează ridicarea banilor.

Rugăm pe toți colegii ca abonamentul să-l trimită în numerar pe adresa casarului Uniunii, Ioan Hajdeu, notar Cociuba-mare, posta Tinca județul Bihor, de unde vor primi chitanță.

Președintelui i-se semnaleză că în unele județe Percepțiile dresază notarilor procese-verbale de contravenție, fiindcă nu achită impozitul pe salariu în fiecare lună. Astfel de cazuri s'au întâmplat în județul Năsăud. Cum notarii nu primesc salariul nici lunar, nici nelunar, președintele a intervenit la Ministerul de finanțe, pentru sistarea acestor abuzuri, prin emiterea unui ordin circular tuturor Administrațiilor financiare, prin care să se dispună ca impozitul se va plăti numai atunci când notarul primește salariul.

Sperăm că dispoziția nu va întârzia mult.

Consiliul de Miniștri a admis, sub rezerva aprobării Corpurilor legiuitoare, prelungirea termenului în care trebuie să se execute de către serviciile tehnice ale statului, planurile de aliniere, nivelment și sistematizare

ale comunelor cari în total sau în parte au fost distruse în urma războiului, până la 1 August 1931.

Oficiul central de licitații, a dispus că contractările prin bună invoială nu se pot face de cât după avizul prealabil al aceluși oficiu.

Toți d-nii colegi cari nu au fost numiți sau confirmați în postul de notar, rămânând astfel neplasați, sunt rugați a comunica de urgență adresa lor exactă redacției revistei noastre în Cluj, Str. Hajdeu 93.

Rugăm pe dl. Ministru de Interne și Finanțe a studia cauza salarizării notarilor și a găsi o modalitate de achitare a salariilor, comunele din cauza crizei financiare în cari să găsesc, nefiind în stare a suporta aceste salarii.

Prin modificarea art. 462 din L. P. O. A. L. comunele sunt obligate a achita și în acest an chiria localurilor ocupate de jandarmi și percepții. Aceasta este o nouă sarcină impusă comunelor pe care nici pe lângă cea mai mare bunăvoință nu o vor putea satisface.

D-nii Președinți ai Reuniunilor județene sunt rugați ori de câte ori țin adunări generale să trimită un exemplar din convocator și redacției revistei noastre.

Președintele face un călduros apel și roagă pe toți membrii uniunii să achite taxele și abonamentul revistei căci altfel orice activitate va stagna.

Toți d-nii colegi din întreg cuprinsul țării, sunt rugați a colabora la revistă. Manuscrisele pentru revistă, sunt a se adresa la redacția revistei: Cluj, Str. Hajdeu 93. Articolele să fie scrise, legibile și semnate.

Județul Caraș — Plasa Oravița
Comuna Steierdorfanina

No. 2030/1930

Publicațiune de concurs

În conformitate cu art. 78 din regulamentul legii pentru statutul funcționarilor publici, deschidem concurs pentru ocuparea cu ziua de 16 August 1930 postului de impiegat la aceasta primărie.

Retribuțiunile sunt cele bugetare.

Cei ce doresc să ocupe acest post sunt invitați să-și înainteze cererile, însoțite de actele prevăzute de art. 5—7 din legea statutului funcționarilor publici până la termenul de mai sus.

Steierdorfanina, la 12 Iulie 1930.

Primar :

Notar :

R. Hirschvogel m. p.

G. Milencovicu m. p.